

Πάσχα της Τηλεόρασης η της Εκκλησίας;

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:madeincreta.gr

Τα τελευταία χρόνια, έχει γίνει πια συνήθεια και έθιμο, ο κόσμος να παρακολουθεί τα Άγια Πάθη του Χριστού και την Ανάστασή Του μόνο από την τηλεόραση. Ακούμε να πηγαίνουν να μεταλαμβάνουν την Μεγάλη Πέμπτη για το λεγόμενο «καλό», να πηγαίνουν στον Επιτάφιο πάλι για το «καλό», λίγο στην Ανάσταση για το «καλό» και βεβαίως να μην χάνουν καμία από τις ταινίες που προβάλλονται στην τηλεόραση με την ζωή του Χριστού. Και αυτό είναι το Πάσχα για αρκετό, δυστυχώς, κόσμο. Περιμένουν να ζήσουν την πορεία του Θεανθρώπου Κυρίου μας, μόνο μέσα από τις εκάστοτε τηλεοπτικές υπερπαραγωγές και άλλες ταινίες. Ακόμα και τις απορίες που έχουν για κάποια θεολογικά θέματα, περιμένουν να τις λύσουν από εκεί!

Εάν κάτσει κανείς να σκεφτεί όλα αυτά, και εάν αναλογιστεί το πως και γιατί γυρίστηκε η οποιαδήποτε ταινία με την ζωή του Χριστού, θα καταλάβει πολλά. Θα δει πως άσημοι ή μεγάλοι ηθοποιοί, τολμούν να υποδύονται τον Χριστό, την

Παναγία η τους Αγίους και να «παίζουν» την ζωή Του, χωρίς η δική τους να έχει καμία σχέση με Εκείνον και την διδασκαλία Του. Ένα ολόκληρο συνεργείο και επιτελείο αν-θρω-πων, ασχολείται με την ζωή και την θυσία του ίδιου του Θεού, μην καταλαβαίνοντας τι κάνουν. Και καθώς η πλειοψηφία όλων αυ-των των ανθρώπων των συνεργείων και των ηθοποιών, αποτελείται από αλλόθρησκους, αιρετικούς, η και άθεους, λογικό είναι άλλοι να χλευ-α-ζουν, άλλοι επάνω στα γυρίσματα να διακωμωδούν, άλλοι απλά να μετρούν εργατοώρες, ζημιές η κέρδη και άλλοι με μια τελείως στρεβλή και παρανοϊκή ευσέβεια να θεωρούν ανώτερους τους εαυτούς των που συμμετέχουν σε μία τέτοια «θεάρεστη» υπερπαραγωγή, νομίζοντας ότι ζουν μέσα στις Θείες Γραφές.

Και να πούμε και το χειρότερο; Ο κάθε σκηνοθέτης γύριζε και γυρίζει την ταινία όπως εκείνος νομίζει καλύτερα, παραποιώντας τις Γραφές και βάζοντας δικές του ιδέες και γεγονότα, τα οποία άλλα δεν υπάρχουν και άλλα είναι τελείως αλλαγμένα. Δηλαδή προβάλλει μία δική του γραφή, ένα δικό του ευαγγέλιο.

Για παράδειγμα, οι σκηνοθέτες απέδιδαν ερμηνείες κατά τέτοιον τρο-πο ώστε να φθάνουν π.χ. οι θεατές μέχρι και να θεωρούν αθώο τον Ιού-δα ρίχνοντας έτσι ευθύνες στον ίδιο τον Θεό που δεν μερίμνησε για την σω-τη-ρία του, αφού παρουσιάζεται σε αρκετά έργα να μην ενδιαφέρεται για τα χρήματα η σε κάποια άλλα σαν το πρόσωπο το οποίο, δυστυχώς, ήταν γραφτό να κάνει αυτά που κάνει.

Πολλοί κατέληγαν σε βλασφημία αφού μπλέκουν τα πρόσωπα δια-στρε-βλώνοντας έτσι την ζωή των αγίων (πχ στην Αγία Μαρία την Μαγ-δαληνή αποδίδεται ο ρόλος της πόρνης που έπλυνε τα πόδια του Χρι-στου, οπότε μπερδεύονται και τα πρόσωπα που βρίσκονται κάτω από τον Σταυρό του Κυρίου).

Παραποιούν σύμβολα και γεγονότα καθώς βλέπουμε σε κάποιες ταινίες η Ανάσταση να γίνεται χωρίς να καταλάβουν οι φρουροί τίποτε, σεισμός, σχίσμα στο καταπέτασμα του Ναού και ανάσταση νεκρών δεν υπάρχουν, και σε άλλες βλέπουμε τον Κύριό μας αντί του Σταυρού, να κουβαλάει ένα οριζόντιο κομμάτι ξύλου.

Άλλοι πάλι για να δείξουν και καλά τον ζεστό ανθρώπινο χαρα-κτη-ρα του Χριστού τον έδειχναν ημίγυμνο να παίζει τόπι με τους Απο-στόλους!

Και βεβαίως δεν αναφερόμαστε σε ακρότητες άλλων ταινιών όπου στην μανία του ο άνθρωπος να λάβει άφεση αμαρτιών, προβάλλονται μονοφυσικικές και βλάσφημες ιδέες, κατεβάζοντας τον Θεό Δημιουργό στο πλέον ελεεινό επίπεδο του δημιουργήματος. Ευτυχώς αυτές οι τε-λευ-ταίες (για την ώρα) δεν προβάλλονται κατά την περίοδο της Μεγάλης Εβδομάδος.

Μέσα από τις ταινίες λοιπόν, (σε άλλες λιγότερο και σε άλλες περισσό-τερο) παρουσιάζονται και περνούν εικόνες και μηνύματα που είναι στρεβλά, ψεύτικα και ανακριβή, τα οποία είναι αποτέλεσμα της τελείως ανθρωποπαθούς λογικής των σκηνοθετών. Όπως λοιπόν καταλαβαίνουμε, σαφώς και μπορεί κάποιος να δει αυτές τις καλογυρισμένες κατά τα αλ-λα ταινίες, βάζοντας όμως, στην άκρη τα παραποιημένα γεγονότα και κρατώντας μόνο τις ωραίες εικόνες, εξηγώντας ταυτόχρονα και στα παι-δια του κάποια πράγματα για να ξέρουν και αυτά την αλήθεια.

Πέραν όμως, αυτού, υπάρχει και κάτι άλλο. Επειδή τα ωραία σκη-νικά και οι αληθοφανείς εικόνες που ταξιδεύουν σε εκείνη την εποχή ελκύουν και καθηλώνουν τον τηλεθεατή εθίζοντάς τον στο να θέλει να βλε-πει την ταινία, θα αναφέρω και το εξής: Προσωπικά, όταν συνει-δη-το-ποι-η-σα ότι έβλεπα τα Θεία Πάθη καθισμένος στον καναπέ μου, πι-νον-τας και τον καφέ μου η μασουλώντας το κουλουράκι μου, τότε πραγ-μα-τι-κα έφριξα για τον εαυτό μου. Παρακολουθούσα με ράθυμο και ασεβή τρόπο τα πάθη του ίδιου του Θεού, ασχέτως εάν δάκρυζα και λυπόμουν. Κατάλαβα ότι έβλεπα απλά έναν ήρωα μιας ταινίας. Φαντα-στείτε οικογένειες που έχουν αναθέσει την κατάνυξη του Θείου Πάθους στην τηλεόραση και μόνο, τι αποκομίζουν και τι διδάσκονται τα παιδιά τους!

Εάν θέλουμε να ζήσουμε πραγματικά την πορεία του Χριστού στα Πάθη και στην Ανάσταση, εάν θέλουμε να βηματίσουμε μαζί Του, να είμαστε δίπλα Του και σε Εκείνον και στην Παναγία μας, τότε ο μόνος δρόμος είναι η παρουσία μας στις Ακολουθίες της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος μέσα στην Εκκλησία μας. Εκεί, με την πρέπουσα σεμνή και ταπεινή στάση μας, διαβάζοντας και κατανοώντας τα λόγια των Ακολουθιών, ακούγοντας τον θρήνο της Παναγίας Μητέρας Του και βλέποντας μπροστά μας την Αγία Τράπεζα, πάνω στην οποία ακουμπά σε κάθε λειτουργία ο ίδιος ο Χριστός, καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει άλλο μέρος στο οποίο θα μπορούσαμε να είμαστε πιο κοντά Του. Την στιγμή που βρισκόμαστε μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο βρισκόμαστε και μπροστά στον Χριστό.

Που αλλού, λοιπόν, θα μπορούσαμε να βρισκόμαστε τις Άγιες αυτές ημέρες και που αλλού η ψυχή μας θα συμβαδίσει με τον Χριστό; Και με τι δέος και με ποιά συστολή και ταπείνωση καρδιάς θα ζούσαμε τα Θεία Πάθη; Με την βολή του καναπέ, την

απόλαυση του καφέ και τις χαζοκουβέντες ενδιάμεσα των ... αγίων ταινιών;

Άραγε ποιός Χριστιανός παλαιότερα διανοούνταν τέτοιο Πάσχα και σε ποιόν να τα έλεγε αυτά και να μην σε περνούσε για τρελό; Άνθρωποι κουρασμένοι, βιοπαλαιστές που δούλευαν όλη την ημέρα σε εργοστάσια, τσαγκαράδικα και μαγαζιά, έτρεχαν να παραβρεθούν στις Ακολουθίες των ημερών για να είναι κοντά στον Χριστό. Εκείνοι οι αμόρφωτοι και ... παρακατιανοί πρόγονοί μας ήξεραν που θα βρουν τον Χριστό, ήξεραν που θα Τον συναντήσουν, ήξεραν που θα ανταμώσουν την Μητέρα Του για να κλάψουν μαζί Της και συνάμα να παρηγορηθούν από Εκείνη και από τον Γιο Της.

Εύχομαι κι ελπίζω αυτό το Πάσχα και κάθε Πάσχα, όλοι μας να βρεθούμε εκεί που πρέπει και όπως πρέπει και να ανταμώσουμε τον Χριστό, την Παναγία μας και όλους τους Αγίους μας, που διακαώς μας περιμένουν για την Ανάσταση.

Καλό Πάσχα!

Μυρίλλας Αναστάσιος

«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ» Αρ. Τεύχους 140, Απρίλιος 2014